

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremkomme med en redegørelse til FM 2017, over hvilke skoler der mangler henvendelsessteder for børn og unge omkring deres sociale problemer, og hvilke initiativer der planlægges for at afhjælpe disse mangler.

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq har fremsat et forslag om, hvilke skoler der mangler henvendelsessteder for børn og unge omkring deres sociale problemer, og at Naalakkersuisut pålægges at fremkomme med en redegørelse.

Det er en pligt for samtlige i samfundet, at alle børn i Grønland skal kunne vokse op trykset i alle henseender, og såfremt børn og unge har det godt, vil det have en positiv effekt på samfundet.

Vi er klar over, at ansvaret ligger hos børnenes forældre, og der er mange samvittighedsfulde forældre, der har forståelse for deres børns tarv og derfor skal vi ikke glemme at rose dem, fordi de fortjener det. Disse forældre følger godt med i børnenes skolegang og støtter deres børn og de støtter målsætningen om deres uddannelse, og vi vil gerne have, at de bliver bemærket af mange som muligt.

I disse år hører vi, at der er mange elever med sociale problemer, der har behov for støtte, og at lærerne har omfattende problemer med omsorgssvigtede børn, så de mangler at afse tid til den egentlige undervisning af eleverne.

Der er sågar lærere, der til daglig bruger for mange ressourcer på at støtte omsorgssvigtede børn, og denne anstrengende problemstilling går ud over de andre elever i klassen, fordi de omsorgssvigtede børn kræver så meget opmærksomhed.

Hvis man skal forbedre disse anstrengende forhold, er det nødvendigt med, at starte at arbejde sammen med kommunerne om at løse problemerne, fordi den problemstilling er et kommunalt anliggende, men hvis børn og unge skal opnå bedre resultater, er det nødvendigt ikke at udelukke at bero på kommunale initiativer, Namminersorlutik Oqartussat er medansvarlig og skal medvirke til at løse problemerne.

Vi ser det som et anstrengende forhold, at betingelserne for at vokse op for børn og unge er så forskellige i disse år.

Hvis vi ser på vores levevilkår, kan vi se at de er meget ulige, og der er mange familier, der har problemer. Der er familier, der er husvilde, på grund af at de ikke kan betale deres husleje, og der er mange familier, der er ramt af arbejdsløsheden, der er mange børnefamilier, der bor hos deres familie, og der er enlige fædre og mødre, der økonomisk kæmper for dagligdagen. Der er mange børn, der er ramt af disse forhold, og det er ikke overraskende, at det smitter af på skolernes daglige undervisning, og på andre forhold.

Hvis de skal støttes, er det nødvendigt at Namminersorlutik Oqartussat træder til, og tager ansvar. Fordi kommunerne har ikke ressourcer til at løse alle disse problemer alene, og især når socialforvaltningerne ikke er for tilstrækkelig bemandede, og det medfører at sager ikke bliver fulgt op og dette er blevet påpeget af børnetalsmanden.

Vi kan se at omfanget af problemer som børnene gennemlever, ikke bliver mindre, fordi vi har præcise tal for, at der er mange børn, der bliver anbragt udenfor hjemmet.

Derfor det nødvendigt, at vi sammen tager ansvar og støtter arbejdet mod omsorgssvigt af børn, fordi det er vores vurdering, at det ikke er tilstrækkeligt med alene at bero på kommunernes arbejdsindsats på det forhold.

Det glæder os, at børnetalsmanden, med klare formuleringer, har givet samfundet oplysninger om, at hun ved sine rejser har erfaret, at vilkårene for børns liv langs hele kysten er yderst kritisabelt.

Hvis vi skal gøre de anstrengende levevilkår i byerne og bygder, er vi nødt til at udvide indsatsen, og tage ansvar, så kommunerne, Namminersorlutik Oqartussat og samfundet sammen kan løfte opgaven, fordi vi kan ikke fortsætte med, at være tilskuere til, at der er så mange børn, der lever med så mange problemer.

Med disse udtalelser henviser vi forslag fra Anthon Frederiksen Partii Naleraq til videre behandling i udvalget.

Hans Enoksen

